STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Nr. 6 Jaargang 5 **Juni 2026**

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

St. Veteranen Oegstgeest - Home (veteranen-oegstgeest.nl)

Bij de voorplaat: Edwin Dusoswa en Bert Hermans leggen tijdens Dodenherdenking de krans namens de Stichting Veteranen Oegstgeest.

INHOUDSOPGAVE

Inhoudsopgave nummer 06:

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. Onderhoud Oorlogsgraven.
4. Herdenkingen in Oegstgeest, Leiden en Voorhout.
5. Bevrijdingsfestival in Wageningen.
6. Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht.
7. Reünie en ALV Unie van Nederlandse Veteranen
8. Bezoek aan het Katwijks Museum (Koopvaardij expositie)
9. Nieuwe inwoners op het gemeentehuis
10. Veteranencafé.
11. Humor in uniform.
12. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J.F. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
F.P.J. Hermans

Hoofdredacteur
W.P. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur

- Draagspeld Stichting Veteranen Oegstgeest

Medio 2026 bestaat het Veteranencafé van de Stichting Veteranen Oegstgeest alweer 5 jaar. Vanwege dit heugelijke feit heeft het bestuur van onze stichting besloten om een officiële draagspeld te laten vervaardigen voor alle deelnemers.
Gedurende de aankomende Veteranencafees kunt u voor € 3,50 in het bezit komen van dit kleinood. Let wel: Op = Op

- Aankomende Veteranencafees van 2026

Elke 2e donderdag van de maand in het Dorpscentrum
Het Dorpscentrum van Oegstgeest ligt aan de Lijtweg 9 te Oegstgeest.

11 juni, 9 juli, 13 augustus, 10 september, 8 oktober,
12 november en op 10 december.

De Stichting Kringloop Herenstraat 63 Voorhout heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafees in 2026 doorgang kunnen vinden.

Waarvoor onze dank!

3. Onderhoud Oorlogsgraven.

Deze maand is er weer enkele keren onderhoud gepleegd aan de Oorlogsgraven bij het Groene Kerkje en het Witte Anjer Perkje bij het Gemeentehuis in Oegstgeest.

Een “onverlaat” had echter, zowel het Gemeentehuis (gebroken ruiten, een kapotte deur en een beschadigd bord), als het Witte Anjer Perk “onder vuur genomen” met grote stenen. Wat het Witte Anjer Perkje betrof gaf dat weer extra werk voor de secretaris en de penningmeester. Hulde daarvoor.

Bij de oorlogsgraven werden geen bijzonderheden of beschadigingen geconstateerd. Wel werd op zaterdag 3 mei j.l. door de heer Hermans een aantal Nederlandse,

Engelse en Amerikaanse vlaggen bij de grafzerken geplaatst, alsmede bij de informatiezuil verzetshelden in de Reinier van Kampenhoutlaan in Oegstgeest. De heer Scheltens, van het Comité Herdenken en Vieren, had op diezelfde datum, een aantal graven van verzetsstrijders voorzien van een merkteken, om een zoektocht over de begraafplaats te voorkomen tijdens de a.s. herdenkingen op 4 mei. Op elk graf wordt dan een bloem (roos) geplaatst, terwijl diverse Veteranen en andere gasten een eerbewijs brengen.

4. Herdenkingen in Oegstgeest, Leiden en Voorhout.

Op maandag 4 mei j.l. werden diverse herdenkingen gehouden in Oegstgeest en Leiden. Allereerst was daar de herdenking bij de “Haagse Schouw” in Leiden. De Burgemeester van Oegstgeest wordt daar ook altijd bij uitgenodigd en die had de wens geuit, dat daar ook wat Oegstgeester Veteranen bij aanwezig zouden zijn. Om 14.45 uur begon de herdenking, waarbij zo’n 200 personen aanwezig waren. Behalve dus de Burgemeester van Oegstgeest, de heer Jaensch, werd de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) daarbij vertegenwoordigd door de heren Dusoswa, van den Houten, van Leeuwen (met echtgenote) en Verhaar (eveneens met echtgenote). De heren Dusoswa en van Leeuwen vormden een gedeelte van de erewacht. De andere SVO-vertegenwoordigers zaten bij de genodigden. Ook de bekende “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk was aanwezig bij deze Leidse herdenking.

Tijdens het ceremonieel hield Prof. Dr. Osinga, Commodore b.d. van de Koninklijke Luchtmacht en Hoogleraar Oorlogsstudies een toespraak over vrede en vrijheid. Het oplezen van de namen van de 51 gesneuvelde militairen, die hier in 1940 tijdens de hevige strijd met de Duitse Fallschirmjäger (parachutisten) hun leven verloren geschiedde door Tim van Aelst, een achterkleinzoon van Majoor Mulder die hier tijdens de strijd de leiding had. Hij werd daarin bijgestaan door heer Nammensens, van de Stichting Dodenherdenking Leiden. Verder was er een toespraak door Generaal-Majoor Bruins Slot, Directeur Operationeel Beleid en Plannen van het Ministerie van Defensie over moed en doorzettingsvermogen. Aansluitend werden kransen gelegd door de Locoburgemeester van Leiden en de Burgemeesters van Oegstgeest, Katwijk (Valkenburg) en Voorschoten en enkele andere instanties. Ook werd een krans gelegd door een tweetal vertegenwoordigers van de Engelse stad Oxford. Het muzikale gedeelte van de herdenking werd verzorgd door de “Band of Liberation” die onder meer de Taptoe en het Wilhelmus ten gehore brachten.

Na de kranslegging brachten de heren van den Houten en Verhaar nog een eregroet bij het Monument en vervolgens reisde de afvaardiging van de SVO af naar de het Groene Kerkje in Oegstgeest, waar omstreeks 16.30 uur, bij de Oorlogsgraven de herdenking werd gehouden. Daar waren aanwezig de heren Dusoswa, Hermans, van den Houten, van Leeuwen, Verdonk en Verhaar (met echtgenote). Verder de heer van Elk, die een en ander voor onze Nieuwsbrief vastlegde. De heer Verdonk legde een krans/bloemstuk namens het Comité Herdenken en Vieren, waarna de nodige eerbewijzen werden gebracht. Mevrouw van Tongeren en haar dochter brachten een bos witte rozen, die verdeeld werden over de graven van de verzetsstrijders. Telkens werd door een Veteraan een roos geplaats en vervolgens het eerbewijs gebracht. Bij alle Oorlogsgraven werden ook rozen geplaatst door mevrouw van Tongeren, haar

dochter en mevrouw Verhaar. Daarna traden de Veteranen nogmaals aan voor het brengen van een eerbewijs.

Om 17.30 uur was het de beurt aan de herdenking bij het Halifax-Monument in de Haaswijk. Hier werd een bloemstuk gelegd door mevrouw van Tongeren en haar dochter. Aansluitend werd een eerbewijs gebracht door de heren Dusoswa, Hermans, van den Houten, Verdonk en Verhaar. De SVO-vertegenwoordigers begaven zich vervolgens naar het Dorpscentrum (DCO). Daar werden koffie & thee en belegde broodjes verstrekt, om de “inwendige mens te versterken” en gereed te maken voor de volgende bijeenkomst. De heer van Leeuwen had de SVO-afvaardiging inmiddels verlaten voor een andere taak. Zijn aanwezigheid werd op prijs gesteld tijdens de kranslegging in Voorhout. Meer hierover leest U elders in deze nieuwsbrief.

Om 18.15 uur was er een bijeenkomst in de Grote Zaal van het DCO. Mevrouw van der Zon-Bronsgeest, voorzitter van het Comité Herdenken en Vieren opende de bijeenkomst en heette de aanwezigen hartelijke welkom op de inmiddels 5e keer, dat de herdenking in het DCO wordt gehouden. De heer Hentenaar, Directeur van het Museum Sophiahof in Den Haag, hield een boeiende toespraak. De heer Hermans las de namen voor van alle militaire oorlogsslachtoffers uit Oegstgeest. De heer van Beuningen van de Raad van Kerken las de namen op van alle Oegstgeester burgers en verzetsstrijders en mevrouw van Tongeren van het Comité Herdenken en Vieren las de namen op van alle Joodse

slachtoffers. Twee leerlingen van het Rijnlands Lyceum - Nienke Blom (14 jaar) en Neda Afsharzada (15 jaar) - lazen een gedicht voor. Het muzikale gedeelte van deze bijeenkomst werd verzorgd door het koor: “Capella pro Cantibus”. Omstreeks 19.00 uur werd de herdenking in het DCO beëindigd.

Om 19.30 uur begaf het gezelschap zich naar het Oorlogsmonument in het Bos van Wijckerslooth, waar door de heren Dusoswa en Hermans -namens de Stichting Veteranen Oegstgeest- een krans werd gelegd bij het Monument en door de heer van den Houten een bloemstuk bij de Plaquette voor de gesneuvelden in het voormalig Nederlands Indië. Om 20.00 uur werd de herdenking geopend door mevrouw van der Zon-Bronsgeest. De heer Weeda, historicus, auteur, redacteur en journalist, hield een toespraak waarin hij o.m. vertelde, dat Vrijheid niet vanzelfsprekend is. De twee leerlingen van het Rijnlands Lyceum, Nienke Blom en Neda Afsharzada, lazen wederom hun gedichten voor. De Scoutinggroep “Sagara Satrya’s” zorgde voor de ondersteuning van de herdenking en ook de Drumfanfare “FBL Franciscusband”, die het geheel muzikaal begeleidde en zorg droeg voor de taptoe en het Wilhelmus.

Na de kransleggingen begaf een gedeelte van de aanwezigen van herdenking in het Bos van Wijckerslooth zich naar het Dorpscentrum, waar nog kon worden nagepraat en waar wat “hapjes en drankjes” werden verstrekt. Alhoewel het daar heel gezellig was, bleven de SVO-vertegenwoordigers daar niet al te lang, want zij moesten zich gaan voorbereiden op nog een drukke dag, n.l. het Bevrijdingsfestival de volgende dag in Wageningen.

Ondertussen in Voorhout vertegenwoordigde Piet van Leeuwen de SVO, als leidinggevende van de erewacht tijdens de Dodenherdenking aldaar.

Hij was enige tijd geleden benaderd door de Oranjevereniging van Voorhout, om Erewacht te staan bij het monument voor het gemeentehuis te Voorhout. Vanzelfsprekend stemde hij ermee in om deze eervolle taak op zich te nemen.

Om 19:00 uur was er een kerkdienst en daarna werd er in goede orde afgemarcheerd door de Herenstraat, vooraf gegaan door twee tamboers.

Piet was enorm verrast door het aantal mensen rond het plein. Meerdere rijen dik stond het publiek opgesteld. “Oeps” dacht Piet, “Dat wordt wel even een dingetje!”, wie heeft er eigenlijk de leiding?” Er was immers geen briefing geweest, noch waren er instructies gegeven. Voor alle zes aanwezige Veteranen was het de eerste keer dat ze

aan deze herdenking deelnamen. Door eerdere ervaringen elders gesterkt, wierp Piet zich op leidinggevende van het geheel.

Alles liep vervolgens op rolletjes en na afloop van de herdenking werden ze hartelijk bedankt door het organiserend comité, met de vraag of men volgend jaar weer beschikbaar zouden zijn. Piet heeft dit plechtig beloofd, mits hij geen andere SVO-verplichtingen zou hebben.

Alle deelnemende Veteranen vonden het een mooie en dankbare ervaring

“Leve onze Voorhoutse Veteranen”

5. Bevrijdingsfestival in Wageningen.

Op 5 mei j.l. nam een grote delegatie van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) deel aan het Bevrijdingsfestival en het bijbehorende defilé in Wageningen. Alhoewel een aantal Veteranen en Oud-Militairen lid zijn van diverse verschillende Stichtingen en Verenigingen, geschiedde de deelname aan het Defilé in Wageningen -beschreven in dit verslag- “onder de vlag” van de Unie van Nederlandse Veteranen (UNV).

Het gebeuren in Wageningen was al vroeg begonnen. Rond het middernachtelijk uur werd voor Hotel “De Wereld” het Nationaal Bevrijdingsvuur aangestoken door de Veteranen Robbie Hall (103) uit Groot Brittannië en Johan Geneuglijk (105) uit Nederland, samen met Burgemeester Vermeulen van Wageningen. Een aantal lopers brachten het vuur vervolgens in een nachtelijke estafette naar diverse Nederlandse Gemeenten, waaronder Oegstgeest.

Omstreeks 08.00 uur arriveerden de SVO-deelnemers in het Belmonte Arboretum aan de Generaal Foulkesweg in Wageningen, een fraai park met diverse soorten begroeiing en met een prachtig uitzicht op de Neder-Rijn. Hier bevindt zich ook het Fletcher Hotel-Restaurant “De Wageningse Berg”, waar diverse oude Veteranen uit het buitenland altijd worden opgevangen. Sedert enkele jaren is dit Belmonte Arboretum het verzamelgebied voor de deelnemers aan het Bevrijdingsfestival. Een deel van de SVO-vertegenwoordigers kwam met de trein en een ander deel met de auto, maar allen waren gekleed in het Veteranentenue met model onderscheidingen. Nadat zij zich allemaal hadden aangemeld bij de Secretaris van de UNV, de heer Storteboom en bij de penningmeester van de UNV, de heer Verkuylen, werden zij allen van consumptiebonnen en andere zaken voorzien en verzamelden zij zich onder één van de overkappingen in het bosgebied, waar de tafels en stoelen al klaar stonden en waar ook enige “tappunten” waren, waar men allerlei dranken kon verkrijgen.

Van de SVO waren de navolgende deelnemers aanwezig; de heren Catsman, Dusoswa (KL-versie), Dusoswa (KMAR-versie), Hermans, van den Houten, Koot, van Leeuwen en Smit. Verder sloten zich enkele deelnemers van andere instanties aan, die graag bij deze UNV-groep wilden worden ingedeeld. Er werd zelf een Belg in de groep “gespot”. Een tijdlang werd er door de deelnemers koffie/thee gedronken en werd er gekeken bij de diverse kramen met interessante artikelen, die op de weg stonden opgesteld. Uiteraard werd er ook weer (hernieuwd) kennis gemaakt met een aantal andere Veteranen en andere Oud-Militairen, die ook al jaren deelnemen aan het Bevrijdingsfestival in Wageningen. Het gebeuren hier is een stuk relaxter als de Nederlandse Veteranendag in Den Haag en eigenlijk ook heel veel gezelliger. Het publiek hier is altijd heel enthousiast en de geïnteresseerde “kijkers” zitten soms zelfs op de daken, om maar niets te missen van de deelnemende groepen en de historische militaire voertuigen.

Om 11.30 uur begonnen de deelnemende eenheden aan het defilé zich op te stellen bij de uitgang van Arboretum. De heer Catsman meldde zich bij een historische truck -een witte VN “Dikke DAF”- en maakte het defilé gemotoriseerd mee. De rest van de SVO-delegatie nam plaats op de Generaal Foulkesweg en stelde zich op achter de vlag van de Unie van Nederlandse Veteranen en onder bevel van de Groepsleider, de heer Storteboom. De motoren van de voertuigen werden gestart en de muziekkorpsen maakten zich klaar om te spelen. Vervolgens zette de kolonne zich in beweging naar het centrum van Wageningen. Na enkele honderden meters gelopen te hebben voegde het Traditioneel Tamboerkorps Garde Grenadiers zich achter de UNV-eenheid in de kolonne. Dat was zeer welkom, want op deze muziek loopt men “op vleugels” en daar heeft men geen “Red Bull” voor nodig. Eenmaal onderweg klonk voortdurend luid applaus als er weer een groep toeschouwers gepasseerd werd en kleine kinderen gaven regelmatig een “high five” aan de marcherende Veteranen en Oud-Militairen.

Aan de kop van het bevrijdingsfilé reden een aantal speciale grote taxi's met daarin Veteranen die nog aan de Tweede Wereldoorlog hadden deelgenomen. Daarbij waren elf Britse Veteranen, één Canadese Veteraan en tien Nederlandse Veteranen.

Zeer begrijpelijk kregen zij een enorm applaus van het publiek. Wanneer de kolonne soms even noodgedwongen halt moest houden, omdat de militaire voertuigen voor enig oponthoud zorgden, werden zelfs korte gesprekken met het publiek gevoerd. Toen een Chinook-helikopter van de Koninklijke Luchtmacht, met daaronder een enorme Nederlandse vlag, over de kolonne vloog, ging het defilé pas echt van start en werd de "opmars" niet meer onderbroken. In de buurt van het beroemde Hotel "De Wereld" aangekomen, werd een eerbewijs (Hoofd…….rechts!) gegeven aan de opgesteld V.I.P.'s -waaronder de "nieuwe" Minister van Defensie, mevrouw Yesigöz-Zegerius- die voortdurend applaudisseerden voor de voorbij marcherende eenheden, muziekkorpsen en voertuigen. Via een andere weg -met publiek wat nog steeds rijen dik stond- werd de terugtocht aangevangen in de richting van het Belmonte Arboretum.

Op de Generaal Foulkesweg aangekomen, werd de UNV-eenheid ontbonden en konden de diverse deelnemers gaan “shoppen” bij het veelvoud aan kramen, die hier stonden en die voorzien waren van allerlei militaire koopwaar.

Een tijdje later werd weer verzameld onder de overkapping in het park en werden de lunchpakketten genuttigd en uiteraard een welverdiend drankje. Natuurlijk werd er ook weer verbroederd met militairen van andere landen, zoals Fransen, Polen en Duitsers. Na een heel gezellig samenzijn vertrok de SVO-delegatie -omstreeks 15.30 uur- naar de opstapplaats van de touringcars en busjes en werd twintig minuten later afgeleverd op het Station Ede-Wageningen. Daarna begon de terugreis naar Oegstgeest, die zonder problemen verliep. Rond 17.30 uur waren de meeste van de vermoeide deelnemers thuis, terugkijkend op een bijzondere enerverende dag.

6. Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht.

75e TMPT 2026

12 & 13 MEI HARSKAMP

- VERPLAATSING PER FIETS
- VERPLAATSING PER KAYAK
- AFLEGGEN SURVIVALBAAN
- AFLEGGEN HINDERNISBAAN
- SNELMARS 3 KM
- ORIËNTATIEPARCOURS
- KAARTLEZEN PER FIETS OF TE PAARD
- GRANAATWERPEN
- AFSTANDSCHATTEN
- MARS VAN 20/25 KM
- SCHIETPROEF

WWW.TMPT.NL (KVNRO) Inschrijven: 1 maart

Van maandag 11 t/m woensdag 13 mei j.l. werd op de Generaal Winkelmankazerne en op de terreinen van het Infanterie Schietkamp “Harskamp” (ISK) voor de 75e keer een Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht (TMPT) georganiseerd, waarbij 680 deelnemers (340 teams) zich hadden aangemeld voor dit sportieve gebeuren, met de hoop om de fraaie onderscheiding te bemachtigen, die aan deze TMPT verbonden is. Behalve 270 teams uit Nederland, hadden zich maar liefst 36 teams uit Denemarken aangemeld. Verder zestien teams uit Duitsland, vijf teams uit België, één team uit Oostenrijk, één team uit Spanje, één team uit Estland en één team uit de USA. Ook waren er vier paarden-teams aangemeld. Vanwege het jubileum mochten er deze keer een aantal paarden-teams deelnemen, die in plaats van een mars van 25 kilometer, deze afstand “te paard” mochten afleggen. Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard schijnt ooit op zo’n manier aan de TMPT te hebben deelgenomen.

Op maandag 11 mei j.l. -om 06.30 uur- vertrok de schrijver van dit artikel uit Oegstgeest (met de Intercity), om via Schiedam (met de auto), verder te reizen naar de Generaal Winkelmankazerne in de Harskamp, om voor de 23e keer op rij (met uitzondering van de Corona-periode) weer aanwezig te zijn bij dit uiterst sportieve gebeuren. Uiteraard geschiedde dit weer met mijn TMPT-buddy, de Adjudant Onderofficier van de Koninklijke Landmacht (AOOKL) b.d. Den Hartog, die inmiddels was voorzien van het nieuwe Defensie-camouflage tenue. Zelf was ik -als 1e Luitenant b.d. van de Koninklijke Marine (ELNTKM)- nog in het oude camouflage-tenue gekleed. Natuurlijk was ondergetekende, zoals al jarenlang het geval is, weer de enige ondersteuner van de KM; de rest zal het waarschijnlijk te druk hebben gehad met de perikelen rondom de Straat van Hormuz.

Rond 09.30 uur arriveerden wij op de plaats van de bestemming en nadat wij ons gemeld hadden bij de Wachtcommandant van de Defensie Beveiligings en Bewakings Organisatie (DBBO) meldden wij ons aan in het Staf- c.q. legeringsgebouw waar de

TMPT-organisatie gevestigd was. Bij het binnengaan op de kazerne moest “de knop weer om”, m.a.w. men was nu “in ’s Konings Wapenrok gekleed” en vormde weer een onderdeel van de Defensie. Vanaf dan is het geen Jan, Piet, Klaas of Dirk meer, maar Majoor, Luitenant of Kapitein! Na de aankomst bij het Stafgebouw (gebouw 113) werden wij weer min-of-meer “besprongen” door een aantal ondersteuners en actieve militairen, die deze steunverlening ook al jarenlang doen. Het was weer een zeer gezellig weerzien; eigenlijk één grote reünie! Een aantal jeugdige deelnemers aan de TMPT, die al vroeg gearriveerd waren, keken met stijgende verbazing naar al die “oude mannetjes”, die elkaar omhelsden en op de rug klopten, alsof ze jaren in het buitenland hadden verbleven.

“Zonder de b.d.’ers is er geen TMPT”: zegt de organisatie altijd! Nadat de “huismeester” van de TMPT, ELNT b.d. Pak, de ondersteuners (door één van de TMPT-Commissieleden altijd heel oneerbiedig “handlangers” genoemd) een kamer had toegewezen en de diverse soorten functie-armbanden waren uitgereikt, kreeg iedereen -tot zijn verrassing- een zeer fraai mouwembleem van de 75e TMPT uitgereikt. Nadat de kamers waren ingedeeld, de kasten waren ingericht en de bedden waren opgemaakt, begaf iedereen zich naar de kantine, waar om 10.00 uur een briefing voor de ondersteuners gehouden zou worden. Korte tijd later wist iedereen waar hij aan toe was en wat er gedurende deze drie dagen van hem verwacht werd. Dat was zeker van toepassing voor het team van de Geweerbaan, waar ondergetekende bij was ingedeeld. Aansluitend gingen de ondersteuners naar de eetzaal, om een uitgebreide lunch te gebruiken. Het was erg druk in de eetzaal; maar liefst 680 deelnemers, 80 ondersteuners, 20 TMPT-Stafleden en dan nog het personeel van de Harskamp. Verder waren er nog enkele andere oefenende eenheden op het ISK aanwezig. Volle bak dus! De maaltijd smaakte er niet minder om. Overigens was de schrijver van dit verslag niet de enige inwoner van Oegstgeest

bij de TMPT. De heer Koot, oud-brandweerman en lid van het Veteranen Search Team (VST) was ook ingezet als ondersteuner. Hij had een functie gekregen op de handgranatenbaan. Sinds enkele jaren is er een tekort aan b.d.'ers (Tja, dat zijn net dinosauriërs en er zijn er steeds minder van) en daardoor is er ook een beroep gedaan op het VST. Na de maaltijd ging het team van de Geweerbaan naar de Noorderheidebanen, die zo'n 3 kilometer van de kazerne liggen, om de schijven te plaatsen en de Colt-C8 geweren in te schieten. Oorspronkelijk zou ondergetekende fungeren als schiet-instructeur, maar omdat de Sergeant-Majoor b.d. van de NATRES, die zich met het verstrekken van de munitie zou gaan bezighouden ziek werd, nam ik deze functie over. Geen slechte functie, maar wel enorm intensief!

Om 17.00 uur keerde het team Geweerbaan weer terug naar de kazerne en maakte

gebruik van de warme maaltijd. Jammer genoeg kent de Harskamp geen Marine-koks, dus de maaltijd is altijd een soort Veluwse rijsttafel, of Betuwse macaroni. Dat is overigens wel te eten en "honger maakt rauwe bonen zoet"!

Om 20.30 uur verzamelden alle deelnemers en ondersteuners zich in de kantine waar door Luitenant-Kolonel Spee, voorzitter van de TMPT-commissie, alle facetten van deze sportieve bijeenkomst aan de deelnemers werden uitgelegd. Omdat de schrijver van dit verslag in voorgaande Nieuwsbrieven alle verrichtingen van de TMPT al eens heeft uitgelegd, laten we dat deze keer achterwege.

Vanwege het heuglijke feit, dat de TMPT al weer voor de 75e keer georganiseerd kon worden, had Majoor Warmer een prachtig boekwerk geschreven over de 75 jaar dat de TMPT bestaat. Het eerste exemplaar werd door de auteur zelf overhandigd aan Generaal-Majoor Morsink, oud-Chef Militaire Huis van de Koning. Ook de Edense

Burgemeester Verhulst -op wiens grondgebied het grootste gedeelte van de TMPT plaatsvindt- kreeg een exemplaar aangeboden.

De drukke bijeenkomst werd om 21.30 uur afgesloten met een borrel en om 22.00 uur was er voor de liefhebbers een Lasershow, elders op het kazerneterrein. De meeste deelnemers hadden toen hun "kooi" al opgezocht, vanwege de te verwachten zware opdrachten op de eerste TMPT-dag. Ook het team van de Geweerbaan -met acht personen op een kamer- ging op tijd "onder zeil" en bereidde zich geestelijk voor op

de volgende dag. Toch had de schrijver van dit verslag het idee, dat er ergens een drone in de kamer rondvloog, maar ook hij viel al snel in slaap.

Op dinsdag 12 mei j.l. werd in een bomvolle eetzaal ontbeten, terwijl buiten al vele deelnemers zich fietsend, rennend of anderzijds bezighielden met de opdrachten.

Omstreeks 08.00 uur verzamelde het Geweerteam zich op de Noorderheidebaan, om de eerste deelnemers op te vangen. Ook de kadi-wagen posteerde zich voor de schietbaan, om de deelnemers en ondersteuners van e.e.a. te voorzien. Tijdens het middaguur werden luxe lunchpakketten voor het schietbaanpersoneel aangevoerd en ondertussen werden telkens groepen van 18 schutters afgehandeld. Om 16.00 uur was het “vastvuren” en werden de kisten met munitie en wapens -na een grondige veiligheidscontrole door de Baancommandant Majoor Voets- weer ingeleverd bij de wapenkamer. Toen was het weer tijd voor het avondeten: Barneveldse pasta met krolse kip, of Edense rijst met kleine heiplaggen, met een saus er overheen, die er uitzag als iets van een matroos, die zeeziek is! Het maakte niet uit; het was warm en

het was supergezellig in de eetzaal. Die was al een beetje leger, dan de dag er voor. Inmiddels waren er toch al een aantal uitvallers van de loodzware opdrachten van de TMPT. In principe valt ongeveer 40% van de deelnemers uit. Als het tijdens deze dagen slecht weer is (flinke regenbuien en harde wind), dan stijgt het percentage naar 60%. Gedurende deze dagen waren er ook enkele V.I.P.'s op het terrein, die een aantal plaatsen van de TMPT zouden gaan bezoeken. Bij die groep waren o.m. de Staatssecretaris van Defensie, de heer Boswijk en verder Generaal-Majoor Grandia en enkele Burgemeesters van de omliggende Gemeenten. Ook de Telegraaf besteedde in een paginagroot artikel veel aandacht aan de TMPT. Waarschijnlijk lagen de Noorderheidebanen te ver weg, want geen enkele V.I.P. is daar komen kijken. Ook de paarden werden nimmer gezien. Wel heeft de Staatsecretaris van Defensie -onder toezicht van de heer Koot- een poging gedaan om elders voor de handgranatenproef c.q. test te slagen. Hopelijk kan hij het geleerde in Den Haag gebruiken…..!?!

Na het avondeten werd nog even gezellig in de kantine gezeten en werden vele oude herinneringen opgehaald. Er was ook nog een speciale ruimte (gebouw 127) voor alle ondersteuners, maar daar werd niet zo veel gebruik van gemaakt. Dat is best wel begrijpelijk, als je drie ochtenden om 05.30 uur uit je bedje moet! Het team van de Geweerbaan ging om 21.30 uur over op "geluidloos varen", met uitzondering van een personeelslid van de Koninklijke Luchtmacht (KLU), die regelmatig de motor van een F35 Lightning-II aan het starten was.

Op woensdag 13 mei j.l. herhaalde de vorige dag zich weer. Om 05.30 uur werden de "kooien" verlaten en werden de lakens en dekbedovertrekken meteen ingeleverd voor de wasserij. Daarna even lunchen en om 07.30 uur kwam het team Geweerbaan weer aan op de locatie. Korte tijd later arriveerden alweer de eerste deelnemers. Na door een ontvangst-functionaris (gele armband) naar binnen gestuurd te zijn, werden zij

opgevangen door de Baancommandant (oranje armband). Nadat ze de verplichte “gewetensvraag”: “Ik ben niet in het bezit van munitie, of delen van munitie” hadden beantwoord, werden ze doorverwezen naar de munitie-functionaris (blauwe armband), die hun dertien patronen (5.56mm) verstrekte en hun daarbij vertelde, dat ze twee magazijnen moesten vullen. Één met drie patronen voor de proefserie en één met tien patronen voor de echte proef! De twee magazijnen/patroonhouders, de gehoorbescherming en de verplichte veiligheidsbril- lagen reeds bij het klaarstaande wapen. Vervolgens nam de Hoofd-Schietinstructeur (HSI-oranje armband) het over en werden de series -liggend en over een afstand van 200 meter verschoten. Elke schutter m/v verrichte alle handelingen onder toezicht van een schietinstructeur (witte armband), die verantwoordelijk was voor de veiligheid. Men moest niet vergeten, dat dit geen gewone schutters waren, maar deelnemers aan een zware -meerdaagse- militaire wedstrijd. Sommigen waren behoorlijk gestrest, omdat ze dachten tijd te verliezen; anderen waren heel erg moe en dat was van invloed op hun gedragingen. Als de schietproef beëindigd was, werd de schutter doorgestuurd naar een Sergeant-administrateur (TMPT-armband). Indien men niet voldoende treffers had -minder dan 16- dan was een bonusloop van twee kilometer de beloning. Minder dan 14 treffers werd het een bonusloop van vier kilometer. Soms leidde dat tot enige ergernis, als de ene schutter van het team wel goed geschoten had, maar de andere minder! De bonusloop kwam dan om de hoek kijken en sommige militairen hadden dan een enigszins woeste blik in de ogen. In de middaguren arriveerden weer de luxe lunchpakketten en omstreeks 16.00 uur werd het “vastvuren”. Terwijl een gedeelte van de ondersteuners de schijven ging wisselen en een ander gedeelte de wapens schoonmaakte, werd het restant van de munitie ingeleverd. Op deze twee dagen waren er -alleen al op de Geweerbaan- ruim 4000 patronen verschoten!

Ook op de Pistoolbaan was een dergelijke hoeveelheid patronen afgevuurd. Na een uitgebreide veiligheidsinspectie werd de Geweerbaan gesloten en begaven de ondersteuners zich richting de eetzaal voor een nieuw uitdaging: rijst met Harskampvlees of een of ander Italiaans gerecht met een duistere saus en groene pantserbonen. Wederom werd er toch weer genoten van de maaltijd. Terwijl een aantal van de “gelukkige” deelnemers zich omkleedde in het nette uniform, voor het -om 20.00 uur uitreiken van de medailles in de kantine- was er ook een flink aantal “ongelukkigen”, die het deze keer niet gehaald hadden en dus teleurgesteld huiswaarts zouden keren. Wel, in 2027 zijn er weer nieuwe kansen! Omstreeks 18.00 uur werd afscheid genomen van de organisatie en werden de resterende spullen ingeleverd in het Stafgebouw.

Alle ondersteuners kregen ook het jubileumboek van 75 jaar TMPT aangeboden en werden meteen verzocht, of ze zich het volgend jaar ook weer beschikbaar wilden stellen. Onvoorziene omstandigheden voorbehouden reageerde iedereen daar positief op. Om 18.30 uur werd de Generaal Winkelman-kazerne verlaten en keerden de heren Den Hartog en van den Houten -na de knop weer op “burger” te hebben gezet- terug naar het Westen, terugziend op drie heel gezellige en interessante dagen. Mocht de lezer van dit verhaal geïnteresseerd zijn, om ook eens als ondersteuner aan de TMPT deel te nemen, neem dan contact op met de redactie van de Nieuwsbrief!

7. Reunie en ALV Unie van Nederlandse Veteranen

Op zaterdag 9 mei j.l. werd de Algemene Leden Vergadering (ALV) van de Unie van Nederlandse Veteranen (UNV) gehouden in de Kumpulan van het Koninklijk Tehuis voor Oud Militairen en Museum Bronbeek in Arnhem. Aan deze ALV werd deelgenomen door een drietal vertegenwoordigers van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) n.l. de heren Catsman, van den Houten en van Leeuwen, die omstreeks 10.00 uur op het fraaie landgoed arriveerden. Aldaar werden zij ontvangen door enkele bestuursleden van de UNV en vervolgens van koffie en thee voorzien met een stuk lekkere Indische spekkoek. Er werd nog even gesproken over Wageningen, maar toen startte de ALV.

Om 10.30 uur *opende* de voorzitter van de UNV, de heer Orsel de bijeenkomst en heette de aanwezigen -waaronder enkele ereleden en leden van verdienste- hartelijk welkom. Aansluitend werd 1 minuut stilte gehouden voor de leden die de UNV in 2025 ontvallen zijn. In totaal hadden 30 personen zich voor de ALV aangemeld.
Bij de *mededelingen van de voorzitter* werd stilgestaan bij de deelnames van leden van de UNV aan diverse herdenkingen, alsmede aan de zeer geslaagde aanwezigheid tijdens het bevrijdingsdefilé in Wageningen. Verder werd uitgelegd hoe door het bestuur van de UNV de wijzigingen in de Statuten waren opgelost.

Bij de *bestuursverkiezingen* deelde de voorzitter mede, dat hij er medio 2026 mee gaat stoppen en zijn voorzittershamer zal overdragen aan de heer Verkuylen, die momenteel nog penningmeester is. Ook de huidige secretaris, de heer Storteboom legde met onmiddellijk ingang zijn functie neer i.v.m. gezondheidsproblemen. Hij blijft wel de Nieuwsbrief uitbrengen en zal het Wageningen Detachement in 2027 weer aanvoeren. Op verzoek van de voorzitter sprak de heer Storteboom de ALV nog even toe en legde uit wat de redenen van een en ander waren.
Er was ook nog een felicitatie voor de heer Bouterse (geen familie van….), die enige tijd geleden is onderscheiden met de Amerikaanse "Four Chaplains Award", waarbij hij een fraaie oorkonde en een draagspeld in ontvangst mocht nemen.
Er waren vervolgens geen aanvullingen voor de *agenda*. Bij de *in- en uitgaande stukken* waren geen belangrijke zaken voor de leden. Het *verslag van de kascontrole-commissie* werd door omstandigheden uitgesteld en zal verderop in het jaar bekeken worden.

Het *verslag van de vorige ALV* werd goedgekeurd, onder dankzegging aan de vervaardiger. Er werd nogmaals ter sprake gebracht, dat 2x per jaar er een bijeenkomst in Bronbeek zal worden georganiseerd. De heer Hermans, die helaas niet op deze bijeenkomst aanwezig kon zijn, gaat de Facebook-pagina van de UNV beheren en heeft inmiddels ook een tijdje als adspirant-bestuurslid gefungeerd. Op de vraag van de voorzitter, of de heer Hermans als algemeen bestuurslid kan worden aangenomen, werd met een luid applaus gereageerd.

Het *financieel verslag 2025* van de UNV en *de begroting voor 2026* werd toegelicht door de penningmeester, de heer Verkuylen en werden vervolgens goedgekeurd door de aanwezigen.
Bij de *rondvraag* was slechts één persoon, die iets te vragen had, waarna de vergadering om 11.30 uur *gesloten* werd.
Na een korte pauze was het tijd voor een lezing. Die werd met een Power-Point-Presentatie verzorgd door mevrouw Herma Kluin, privédetective en protegé van de bekende detective Ben Zuidema, die met een aantal spectaculaire zaken regelmatig de pers heeft gehaald. Mevrouw Kluin -die het detectivebureau Incognito "runt"- wist boeiend over een aantal zaken te vertellen,

zonder op de details -i.v.m. de privacy- in te gaan. Van moord tot stalking, van zedenzaken tot oplichting; de Veteranen en andere aanwezigen waren onder de indruk van hetgeen zij te horen kregen. Ze was enkele jaren geleden (2021) in Londen zelfs uitgeroepen tot “Winner of the Wintrade Woman of the year Award” vanwege haar inzet voor de slechte behandeling van vrouwen en kinderen in de wereld. Na afloop kreeg mevrouw Kluin een Coin van de UNV overhandigd, alsmede een bos bloemen.

Verder werd -mede op haar verzoek- op het bordes van de Kumpulan een groepsfoto gemaakt. Om 12.45 uur werd aangevangen met de Blauwe Hap, oftewel de Indische Maaltijd, die zoals altijd weer uitstekend was. Mevrouw Kluin kon helaas niet deelnemen aan de maaltijd, om dat zij een afspraak had met de eerder genoemde heer Zuidema, stuurde later een bedankje naar het UNV-bestuur voor de ontvangst in Bronbeek. Rond 13.30 uur verliet de SVO-afvaardiging Bronbeek een begon aan de terugreis naar de Duin- & Bollenstreek.

Trots & dankbaar
EEN BIJZONDERE
EER
OM TE MOGEN SPREKEN BIJ DE
UNIE VAN NEDERLANDSE VETERANEN
Het was een voorrecht om mijn verhaal, ervaringen en visie te delen met deze bijzondere groep mensen. Mannen en vrouwen die zich met hart en ziel hebben ingezet voor vrede en veiligheid.
Na afloop ontving ik hun prachtige missiebadge als blijk van waardering. Een symbool van verbondenheid, respect en dankbaarheid.
RESPECT VOOR ALLE VETERANEN.
DANK VOOR HET VERTROUWEN!
Dankjewel!
UNIE VAN NEDERLANDSE VETERANEN

8. Bezoek aan het Katwijks Museum.

‘EXPOSITIE: VAREN VOOR VRIJHEID

- de onmisbare rol van de Nederlandse koopvaardij in WOII’ -
Vanaf 3 mei 2025 presenteert Stichting Koopvaardijpersoneel 1940-1945 de expositie ‘**Varen voor Vrijheid’** in het Katwijks Museum. Deze expositie schenkt speciale aandacht aan een onderbelicht hoofdstuk uit de geschiedenis: de cruciale rol van de Nederlandse koopvaardij in de bevrijding van Europa en Azië tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Op 13 mei jl. bracht een afvaardiging van de Stichting Veteranen Oegstgeest, op uitnodiging van burgemeester Emile Jaensch een bezoek aan de Expositie “Varen voor Vrijheid” in het Katwijks Museum. De afvaardiging bestond uit Piet van Leeuwen en Barbera en Bert Hermans, Barbera is een nazaat van een man die in de oorlog op de Koopvaardij heeft gevaren en Piet heeft als oud-marineman ook wat van de zee gezien.

In het museum troffen zij, Hubert Nijgh en Jaap Haasnoot. Beide heren zijn nabestaanden van mannen die op zee voeren om troepen en materialen te transporteren. Dhr. Nijgh is voorzitter van de Stichting Koopvaardijpersoneel 1940-1945. Dhr. Haasnoot is voorzitter van de expositiecommissie die ‘Varen voor Vrijheid’ heeft georganiseerd. De heren blijken ook begenadigde vertellers.

Ons land vormt in 1940 met 1200 schepen één van de grootste vloten ter wereld, begint Nijgh. Na het uitbreken van de oorlog wordt de vaarplicht ingevoerd. Personeel is burger af en soldaat op zee, in dienst van de geallieerde oorlogsvloot. Onttrekken aan de plicht staat gelijk aan desertie en wordt bestraft. De varenden waren lang van huis, vaak meer dan 5 jaar.

De oceanen zijn slagvelden, vervolgt Haasnoot. Passagiersschepen worden omgebouwd voor troepentransport. Vrachtschepen gaan grondstoffen en materiaal vervoeren om de strijd te ondersteunen. De angst aan boord is permanent. Duitse onderzeeërs en vliegtuigen jagen met geavanceerde sonar- en radarapparatuur op de nagenoeg onbewapende schepen. Ook zeemijnen vormen een gevaar.

D-Day in juni 1944, de doorbraak van de bevrijding van Europa, kon niet plaatsvinden zonder de inzet van honderden koopvaardijschepen die materiaal en manschappen op het strand van Normandië zetten. Generaal Eisenhower noemt in 1945 de inzet van de manschappen van de koopvaardij essentieel voor de uiteindelijke overwinning.

Nauwelijks bewapend
Onder levensgevaarlijke omstandigheden hielden Nederlandse zeelieden koers. Ondanks gevaren van bommenwerpers, onderzeeboten en zeemijnen zorgden zij voor de bevoorrading van de geallieerden. Talloze konvooien van nauwelijks bewapende vrachtschepen, tankers en passagiersschepen vervoerden jarenlang kollossale hoeveelheden munitie, troepen, voorraden en wapens over de wereldzeeën. Zonder hun inzet was de overwinning onmogelijk geweest.

De expositie brengt dit dramatische verhaal in het Katwijks Museum tot leven met aangrijpende foto's, persoonlijke voorwerpen, authentieke scheepsmodellen, indrukwekkende schilderijen, een grote wand met scheepsmodellen op schaal en een imposante maquette van een konvooi op zee. Bezoekers worden meegenomen in de ontberingen die de zeelieden doormaakten.

Een vergeten hoofdstuk
Nederland had begin 1940 met 1.200 zeeschepen een van de grootste koopvaardijvloten ter wereld. De schepen met ruim 32.000 bemanningsleden waren essentieel voor de oorlogsvoering. Daarom besloot de Nederlandse regering in ballingschap in juni 1940 de koopvaardij te militariseren en werden schepen en bemanning onder de vaarplicht gesteld, die tot 2 maart 1946 duurde.

Maar hun verhaal bleef onderbelicht. In totaal gingen **525 Nederlandse koopvaardijschepen** verloren, waarbij **4.200 zeelieden** het leven lieten. De expositie brengt een ode aan alle opvarenden van de Nederlandse koopvaardij voor hun moed en volharding.

Bezoek de expositie
De expositie **Varen voor Vrijheid** is nog te zien in het Katwijks Museum tot en met 28 juni 2026. In deze periode vinden rondleidingen en lezingen plaats, waarin experts en nabestaanden dieper ingaan op deze bijzondere geschiedenis.
Meer informatie: **https://www.katwijksmuseum.nl/**

9. Nieuwe Inwonersavond

Maandag 18 mei jl. werd er een “Nieuwe Bewonersavond” georganiseerd in het Gemeentehuis, voor mensen die zich pas in Oegstgeest hebben gevestigd. De kersverse inwoners verzamelden zich rond 19:00 in het gemeentehuis, alwaar zij in de raadzaal werden toegesproken door de burgemeester Emile Jaensch en er een lezing werd gehouden door de oud-archivaris en inwoonster Carla de Glopper. Zij presenteerde de compacte geschiedenis van de gemeente.

Na de lezing begeven de nieuwe inwoners zich naar de grote hal van het gemeentehuis, hier staan dan inmiddels tal van maatschappelijke organisaties opgesteld, bijvoorbeeld; het Cultuurfonds Oegstgeest, het Dorpscentrum, de Dorpsmarketing Oegstgeest, de Zonnebloem, het Cultuurfonds Oegstgeest, de Oranje Stichting, als ook de Stichting Veteranen Oegstgeest, stellen zich dan voor aan de nieuwkomers

“Tal van maatschappelijke organisaties stellen zich voor aan de nieuwe inwoners”.

Voor de Stichting Veteranen Oegstgeest waren Barbera en Bert Hermans aangetreden om de nieuwe inwoners op de hoogte te brengen van de aanwezigheid van een actieve Veteranen organisatie in de gemeente Oegstgeest.

Onze stichting mocht op voldoende belangstelling rekenen en ook kregen we een nieuwe aanmelding van een jongedame die als burger bij de KMA in Breda te werk is gesteld en zich sinds zeer kort in Oegstgeest had gevestigd. Zij keek ernaar uit om de Nieuwsbrief te gaan ontvangen.

Vervolgens was er een rondleiding door het gemeentehuis, gevolgd door een hapje en een sapje. Hierna gingen er weer een hoop tevreden inwoners huiswaarts.

10. Veteranencafé

Op donderdag 21 mei j.l. werd wederom een Veteranencafé gehouden in de Kleine Zaal van het Dorpscentrum (DCO) in Oegstgeest. Normaal gesproken is het Veteranencafé altijd op de tweede donderdag van de maand, maar vanwege Hemelvaartsdag -op donderdag 14 mei j.l.- was de bijeenkomst een week verplaatst. Omstreeks 15.45 uur arriveerden de eerste bezoekers in de zaal, waar ze werden verwelkomd door enkele bestuursleden van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).

Uiteraard was het belangrijkste onderdeel van de gesprekken, de deelname van een aantal aanwezigen, aan het Bevrijding Festival in Wageningen. Het enthousiasme van het publiek in Wageningen was zo groot geweest, dat de deelnemers er nog (steeds) niet over uitgepraat raakten. Deelname aan de Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht - als ondersteuner- door twee Oegstgeester Veteranen in de Harskamp kwam ook nog aan bod en verder werd er over allerlei interessante zaken gediscussieerd. Ook de a.s. Nederlandse Veteranendag in Den Haag kwam ter sprake. Zoals altijd was het weer reuze gezellig.

Het werd nog veel gezelliger toen de gastheer van het DCO, drie keer een schaal met hartige hapjes binnenbracht. Ook de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk was aanwezig om een en ander vast te leggen voor het nageslacht en uiteraard ook voor de Nieuwsbrief. Deze keer waren er weer zestien Veteranen en andere gasten uit Oegstgeest en verder uit Katwijk, Leiden, Lisse, Roelofarendsveen, Rijnsburg, Sassenheim en Voorhout.

Om 18.00 uur vetrokken de laatste bezoekers uit het DCO, om met een tevreden gevoel weer huiswaarts te keren.

11. Humor in Uniform

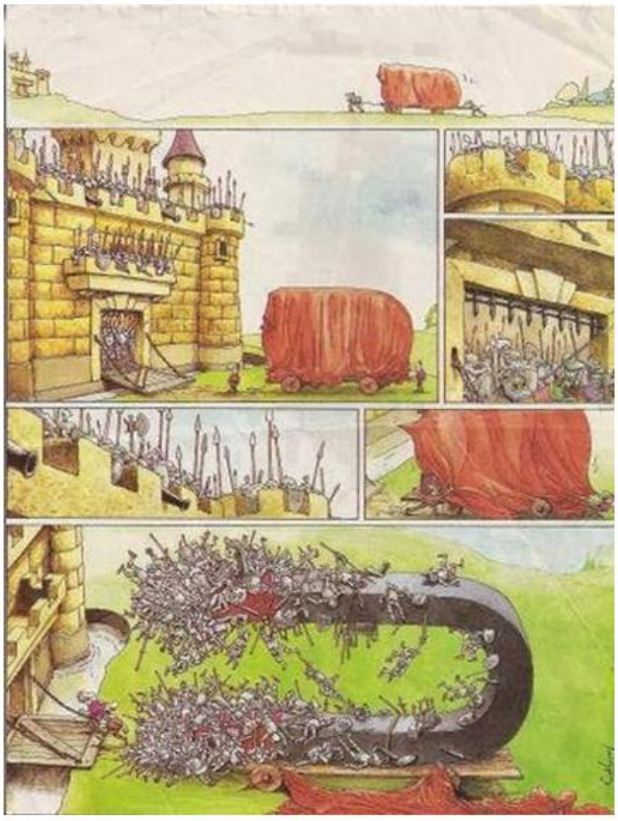

12. Fotocollage.